

ПЕСИК ТА КОТИК

by childbook.ai

Одного сонячного дня кіт Мурчик мирно дрімав у теплих обіймах сонця. Раптом тишу порушив гавкіт собаки Бобика, який біг і збуджено гавкав. Мурчик, злякавшись шуму, швидко озирнувся, щоб зрозуміти, що відбувається. Побачивши, що Бобик наближається, першою думкою Мурчика було знайти безпечне місце.

Мурчик миттю вирішив, що найвище дерево у дворі буде найбезпечнішим місцем. Зі спритністю, притаманною лише котам, Мурчик видерся на дерево, все вище і вище, аж поки земля не стала здаватися далекою. Зі свого високого місця Мурчик подивився вниз і побачив Бобика, який кружляв навколо дерева, все ще продовжуючи гавкати. Бобик виглядав радше схвильованим, ніж розлюченим, але Мурчик був надто наляканий, щоб це помітити.

Через деякий час гавкіт Бобика перетворився на скиглення, що свідчило про його занепокоєння за Мурчика. Зрозумівши, що Бобик не намагається його налякати, а просто хоче погратися, Мурчик почав менше боятися. Повільно Мурчик спустився з дерева, а Бобик терпляче спостерігав за ним. Опинившись на землі, вони обнюхали один одного і миттєво почали грати разом, забувши про страшну погоню.

З того дня Бобик і Мурчик стали найкращими друзями. Вони проводили дні, граючись на подвір'ї, ганяючись один за одним і лежачи на сонечку. Мурчик дізнався, що не всі погоні означають небезпеку, а Бобик навчився підходити до Мурчика обережніше. Разом вони провели ще багато сонячних днів, сповнених веселощів і дружби.